

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Az E. M. K. E. közgyűlése.

Folyó évi június 7-én, pünkösd harmad napjára, a koronázás 25-ik évfordulójának elő-ünnepére van összehívva Budapestre az E. M. K. E. közgyűlése. Nagy érdekű lesz e közgyűlés általánosan, de különösen az erdélyrészi magyarságra nézve, melynek szellemi és közgazdasági érdekeit lankadatlan buzgalommal és kitartással szolgálja az egyesület, nem egy sikerét mutatva fel munkásságának.

Amint a közgyűlési meghívó mondja: egy ember életén át alig, vagy talán nem is nyílik ehez hasonló második alkalom, hogy egy nemzetileg veszélyeztetett országrész vezérő magyarországa együttes és összetartó megjelenésével bizonyítsa az egész ország és a külföld előtt, melynek szeméi e napon a sajtó útján reánk lesznek szerezve: hogy ha egyéb tekintetekben az élet természetes követelményei szerint, különböző meggyőződéseken és véleményeken lehetünk is, de a magyarság ügyében osztatlanul és minden más tekintet felre téve, föltétlenül egyek vagyunk.

Ennek az egységes, hazafias érzelmeknek kifejezése végett óhajtjuk, hogy vármegyénk mennél számosabb egyleti tag által legyen képviselve. Az a pár nap, melyet a fővárosban töltünk, a kedvező közlekedés s az elhelyezésnél is nyerhető kedvezmények folytán, nem okoz oly nagy kiadást, hogy azt egy kissébb jövedelemmel rendelkező tisztviselő, kis városi lakos, vagy vidéki birtokos is ne fedezhetné, — másfelől pedig a rendkívüli ünnepélyességek, melyek felséges királyunk megkoronáztatása 25-ik évfordulója alkalmából lesznek rendezve, a hódolatteljes lelkesedés hatalmas kifejezése bizonyára, oly páratlanul álló hatással lesznek

lelkünkre, hogy az egy élet hosszú folyamán át is maradandó, kedves emlékül fog szolgálni.

Az EMKE igazgató választmánya május hó 5-ét tűzte ki jelentkezési zárnappal. Hazafias tisztelettel felkérjük egyleti tagtársainkat, miszerint a jelzett időig az EMKE igazgató-választmányához a külön vonaton leendő utazás iránt, a budapesti választmány elnökénél Desewffy Aurél grófnál (Budapest V. Bálvány-utca 7. sz.) pedig a színházi és ebédjegyekért, valamint a szállodákban való helyszerzés végett jelentkezzenek.

A felutazás végett az EMKE külön vonatról kívánván gondoskodni, a mielőbbi jelentkezés ez okból is sürgetően szükséges. Az érkezés testületileg, június 6-án d. u. lesz, mely alkalommal a fővárosi választmány fogad. Ugyanaznap ismerkedési estély lesz, másnap 7-én d. e. 11 órakor a Redouteban tartatik meg a közgyűlés, melyen diszmagyarban, vagy salon öltözékben jelenhetni meg. Közgyűlés után ebéd a Margitszigeten, azután tánevigalom.

Lónhart Ferenc püspök.

Folyó évi április hó 24-én töltötte be az erdélyi rom. kath. egyházmegye főpásztora püspökségének 10-ik évfordulóját. E tíz év alatt nemcsak munkásságának, bőkezű áldozatkészségének egyházak, iskolák, szegénysorsu lelkészek és tenitők egyaránt sokat köszönhetnek. Bejárta fáradhatatlanul, tekintet nélkül aggkorára, egyházmegyéje községeit, orvosolta a bajokat, enyhítve a nyomort és lendületet adva a vallásos érületnek. Hazafias, alkotmányos érzülete, egyháza jogaihoz való ragaszkodása az erdélyi rom. kath. status évi közgyűlésein nyilvánult legszébben, midőn einöki székét az egyházi és világi elem kiváló tagjai egyenlő tisztelettel vették körül. Ószinte örömmel esatlakozunk mi is jókívánatainkkal és üdvözlétünkkel a nagyméltóságú főpásztor iránt tisztelettel viseltető hívek azon óhajához, hogy a Mindenható tartsa meg sokáig buzgalomban, áldozatkészségben nemes munkában fáradhatatlan életét.

A püspöki székváros fényesen ünnepelte meg e napot, kellően tolmácsolva az összes hívek érzelmeit. Az ifjuság fáklás zenéje, a városi tanács, a királyi hivatalok, a papság s a tanári kar a közérzelemnek adtak kifejezést, képviselve az erdélyi egyházmegyében élő társait is.

Levelezés.

Abrudbánya 1892. ápril 27.

Az „Abrudbánya és vidéke” című lap 16. számában egy cikk jelent meg: „közrendészet városunkban” cím alatt, a rendőrkapitányság és illetőleg a rendőrkapitány ellen.

Részletesen kellene erre válaszolnom és tenném is azt, de, mert a cikk szerzőjére a handa-banda, egymást vágatva követő fogalmazványról rá esmerek, — nem teszem, nem akarok hírlapi polémiába bocsátkozni vele, okulva a feunt említett hírlap egypár számából, hol a polemizálás semmi eredménye nem vezetett és csak személyeskedés volt, azért tehát mellőzni is kívántam a tisztelt lap hasábjait.

Annnyit azonban meg kell jegyezmem a „Közérdek” nagyon tisztelt Szerkesztőségének szíveségéből, hogy igenis tudom ki írta azt a bizonyos cikket és célját is eltalálom, de diskreditáljával nem akarok vissza élni, és miután ő B. sz.-szel írta magát alá, elnevezem Barát sz. .-nak — pardon ez bár mennyire rá illik, tán mégsem chikkés — változtassunk egy betűt — reméllem megengedi — s legyen Barát fül.

Tehát Barátfúl ő méltósága, (mert méltóságosnak hivatja magát), ha olyan jól ért a közrendészethez és ha annyira szíven viseli városunk tisztaságát, rendjét és biztonságát, ne beszéljen általánosságban és érthetetlenül, hanem hozzon fel konkrét eseteket, azokat szívesen veszem, nem csak, hanem ígérem, hogy ha igazak lesznek s ha hatás körünkhöz fognak tartozni, orvosoltnak is fognak.

Ha cikkirő annyira ért a rendőrség teendőihez és konkrét eseteket tud, ne forduljon azokkal a hírlapi cikkéhez, hanem forduljon a rendőrséghez, vagy ha az derógálna ő méltóságának (!?) hát forduljon a rendőrség előjáróságához, vármegyénk igazságos Alispánjához, ott bizonyára hamarabb fog fájdalmainra orvoslást találni, mint egy számot nem tevő, semitmondó vezércikkben.

Képes Ferencz.

TÁRCZA.

Ausztrália felé.

— Kivonat uti naplóból. —

Fenichel Sámueltól.

Érdekes villámlási tünemény.

A hamburg—soerabayai postagözös „Salatiga” utasai igen szép és ritka égi tüneménynek voltak szemtanúi 1891. év október 24-ki éjjelén. Hajónk a veres tengeren az É. sz. 23°51 fok és K. h. (Grenw.) 37°32 foka alatt haladt.*)

A nevezett napon a keleti szellő dacára roppant tikkasztó hőség uralkodott, mi különben, a veres tengernek ismert éghajlati sajátysága. Az égbolt tiszta és a nap felhőtlen horizonton tűnt le.

Nagyon kevés nap lementé után a napi szellő, nyugoti szellő vált, mely csakhamar felhőket hozott, melyek gyorsan tornyosultak, s sötét foltokká tömörültek. Ugy fél 7 óra lehetett, a midőn e tünemény kezdetét vette.

Előbb különböző pontokon, egymást sűrűn követő u. n. villóggó villámok vonták magokra az utasok figyelmét. 7 órakor a felhők ellepik körös-körül a láthatárt és sűrű sötétség uralkodott mindenütt. Egyszere széles hosszú villámsugarak szeltek át az égboltot, anélkül, hogy a dörögés legkisebb nyomát hallottuk volna.

A folyton gyorsabban egymást követő villámok, alakja világító ereje általános méretei, igen eltérők a közönséges villámoktól.

Első pillanatra föltűnt, hogy a kar és láb vastagságának látszó villámok iránya, nem követik; a cik-cakos

*) A hajó naplója.

hegyes szögű irányt, hanem egy egyenes irányt követő hullámos vonalt ábrázoltak. Minden szemlélőt egy-egy öreg rezeskötő kéz által leirt vonalra emlékeztett.

Hol egy pontból robbanó gránát-szerűen kipattanó és több irányban szétágazó és 3—5 másodpercig tartó, szemet kápráztató látvány. Gyakran, a centrumból kipattanó villámok számtalan apróbb erekre ágaznak el és csak miután az egész égboltot le írják, tűnnek ismét el.

Hol egy pontból egy erősen széles hullámos vonal támadt és folyton keskenyülve job és bal oldalon hason irányu mellék ereket bocsátva ki, írja be az egész láthatárt.

Az ilyen ábra, a térképen leirt óriási folyót utánozza, mely számtalan mellék folyóval nagy területet fut be.

Az előbeni villámok fénye vörös és bengali, míg az utóbbi fehéres antimon fényű.

8—9 óra között érte el az égi játék tető pontját. A leirt alakú villámok, oly leirhatlan gyorsan követték egymást az égbolt minden irányába, hogy a világítás csaknem állandó volt, és megfigyelésem szerint, igen gyakran 8—12 másodpercig tartó ragyogó villám világításba voltunk. Csak elvétve dörögött és ilyenkor is aránylag halkan úgy, hogy sehoggy sem volt méltó a nagy szerű villám szikrákhoz.

Hajónk két árbóc csucsán és a hajósok által jól ismert „Sanct-Elm — Feuer” mutatkozott, mely különben általánosan ismert zivatari jelenség.

A tünemény, mely előbb oly nagyszzerűen meglepett mindenkit, csakhamar szemrontó, unalmassá vált. 10 órakor szünni látszott és 11 kor végkép eltűnt. Hogy mögöttük esett eső vagy nem, az ismeretlen előttem.

„Salatiga (gözös)” 1891. október 25.

Fenichel Samu.

Izenet váltás.

„Iró” a Szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő ur! Hosszas habozás után elhatároztam, hogy kilépek az ismeretlenség homályából. Ezt annyival is inkább teszem, mert a költői véna annyira feszít, hogy már-már betegnek érzem magamat. Nem hű-ába mondta nagybátyám, mikor gyermek koromban megtapogatta a fejemet, hogy: „ennek a gyermeknek vagy vizagya van, vagy lángész rejlik benne!” Az itt tisztelettel beküldött versem biznyságot tesz arról, hogy az alternatívának a jobbik felében van az igazság. Szilárdan megvagyok győződve, hogy t. Szerkesztő ur el lesz ragadtatva költeményem ragyogó szépségei által s jobban megérti azt, mint ezek a buta vidéki kritikusok. Oh, mert ezek az emberek borzasztó emberek! A multkor pl. irtam egy megrázó románcot. Hogy a t. Szerkesztő ur képzeltetének utat nyissak ama legszebb alkotásom tartalmára nézve, megemlítem, hogy versem címe ez volt: „A vén gondonkás halála.” És ezek a pinaszok, a kibben nagy a kenyér irigység — legtragikusabb alkotásomra kiadotték hogy az — humoros. Legalább is igen sokat nevettek rajta. De nem volnék lángész, ha számba venném őket. Mit nekem Heeuba? Most tehát küldöm „Tavaszdal”-omat, hogy t. Szerkesztő ur becses lapját megtiszteljem. Szíveskedjék azt lapjának első oldalán kiadni. Ha esetleg t. Szerkesztő ur a verslélekhez nem értene annyira, mint a közönséges prózához, figyelmébe ajánlom különösen versem két utolsó sorának szépségeit:

Lengedezik a zephyr a határon,

Nyargalnak a gazdatiszték lovakon!

Tisztelettel

A. B.
kudui magánzó.

Szerkesztői üzenet.

A. B.-nek. — Minden jó lélek dicseri az Urat! stb.

Vegyes hírek.

Dr. Bartók György ev. ref. lelkész nem-mint lapunk mult számában volt említve május 1-én, hanem május 8-án bucsuzik el. Május 1-én Szászvárosan köszönt be. Felkérjük a közbeületben álló derék lelkész barátait és tisztelőit, hogy bucsuja alkalmával mennél többen jelenjenek meg az ev. ref. templomban.

Hymenhir. Molnár József nagyenyedi gym. segédtanár ápril 17-én jegyet váltott Dédesen (Borsód m.) Egly József bájos és szellemus leányával Annával. Gratulálunk.

Nagyenyed város képviselöte ápril 26-án tisztujtó gyűlést tartott Csató János alispán elnöklete alatt, mely alkalommal adótisztte Sass Albert, irnokká Kovács Lajos választották meg. A folytatólag tartott gyűlésen megállapították a mult évi városi pénztárj, a városgazdai és erdösi zárszamadások, az óvoda zárszamadása; megvársároltatott egy — a város erdejébe nyuló erdörészlet, megállapították a husvágásról, vendéglök, szállódák, kávéházak, korcsmák, pálinkamérésekröl, valamint a társaskocsi és bérkocsi üzletröl szóló szabályrendeletek. Egy bizottság küldetett ki a Kovács Sára féle arvház részére teendő Emke alapítvány ügyében s végül Mátyás Lajos, Mátyás Sándor és Albrechtovics Alférd a törzspolgárok sorába titkos szavazás utján felvették.

Göz és melegkád-fürdő létesítése iránt indult meg mozgalom városunkban. A tervezök május 1-én délután 4 órakor a város házán tartandó értekezletre hívták meg az ügy iránt érdeklödöket 400 drb 30 frt névértékü részvény képezne a tervezet alapját. A legjobb sikert kívánjuk a kezdeményezök vállalkozásának.

Az érettségi vizsgálatok szöbeli része a nagyenyedi Bethlen kollégium főgymnasiumában június 27-ik és 28-ik-án Csiki Kálmán műgyetemi tanár, mint kormány képviselö jelenlétében fog megtartatni. Az elnöki tiszt vitelére Csáto János kir. tanácsos, alispán, a főiskolának algondneka kéretett fel.

A nagyenyedi polgári dalkör f. évi május hó 21-ikére tűzke ki Schumann „Rózsaröge” címü világi oratoriumának előadását, melynek próbái több hónap óta nagy szorgalommal folynak. Az előadásban részt vesz 115 éneklö és 42 zenekari tag. Ekkora müködö személyzet felállítására hiányozván eddigelő városunkban az alkalmas szintér a főiskola disztermében fognak megfelelő terjedelmü állványt berendezni. Az előadás két szakaszra oszlik s ezt a zenekar által eljátszandó Bothoven-féle „Promethéus” címü nyitány vezeti be. A solóénekrészeket kipróbált erök fogják előadni. Az előadás d. u. 4 órakor kezdödik s körülbelöl 2 órárt tart. A helyárak következök: személyjegy számozott helyre 1 frt 50 kr, külömben személyenkint 1 frt, családjegy 3 személyre 2 frt 50 kr, minden további tagért 50 krral több; állóhely 50 kr, tanulójegy a karzaton 30 kr. Különösen felhívjuk a vidéki ének- és zenekedvelö közönséget, hogy ezen, itt eddigelő páratlan dimenzióju s igen élvezetesnek ígérköző előadásra magának idejekorán helyet biztosítson,

„Író” a Szerkesztöhöz.

Tisztelt Szerkesztö ur! Közelebbi izenetéböl azt követekeztem, hogy a t. Szerkesztö ur rendkívül vallásos ember. Csak azt nem értem, hogy ha annyira hálálkodott versemért, miért nem közöletett az ez ideig sem? Pedig én türelmetlen vagyok, mint minden lángész. Vagy nem olvasta Szerkesztö ur Petöfínél: Oh, türelem; te birkák s szamarak dicös erénye! Ebböl kifolyólag én türelmetlen vagyok. Mindazonáltal tisztelettel mellékelek egy új verset, a mit a forma tökéletesebb voltáért adonisi sorokban irtam. Kérem kiadni. A hatást megteszi. Imé az első szakasz:

Bájteli kecscel,
Ballog a kecske —
Hopp az ölmbe,
Barna menyecske! stb.

Tisztelettel

A. B.

kudui magánzó.

Szerkesztöi izenet.

A. B.-nek. — Kosárba került stb.

„Író” a Szerkesztöhöz.

Köszönet, t. Szerkesztö ur! Ezer köszönet. Természetes, hogy csak a jó gyümölcs kerül kosárba. Tudtam én azt, hogy a mit az ihlet percében lángeszem teremt, az nem is hullhat a földre. Az kitör a kosából is seget kér! Megvagyok gyözdöve, hogy ezek után nyitva az ut előttem, nemzetem pantelona felé. (Milyen szép nadrág lehet az! s be nagy szükségem volna nekem affélére!) Ezennel följajánlom becses lapja számára arcképemet, hadd ismerje meg a világ szüröl színre remekeimnek szerzőjét. Külömben egészséges vagyok, a mit szintén fölfehet használni a „Személyi hírek” közt. Arcképemet csak a jövő számba küldhetem, mert most készöl 12 darab 1 frt 50 krajcárért. Addig is esatolom merengö lánglelkem egy

mert az itt helyben mutatköző nagy érdeklödésből ítélve később igen nehéz lesz a helyszerzés.

A nagyenyedi önkéntes tüzölö egyöl, valamint az egyölteni zenekarnak mintegy 35 rendes müködö tagja azon kéréssel fordult a tüzölö-egyleti főparanesnok-sághoz, hogy ugy a mult, mint a jelen évben megmen tartott közgyűlést a paranesnokság tűzze ki; ennek követekezében a mint értesültünk a paranesnokság a közgyűlés megtartását elhatározta és az idejét legközelebb kitüzi. Ugy magunk mint a nagy közönség érdekében örvendünk, hogy ezen derék egyöl a hosszas pangásából ujra ébredöz s kívánjuk, hogy az összeölö közgyűlés határozatai mindnyájunknak teljes megelégedésére hozassanak, hogy ezáltal városunkban a tüzölö egyöl ujra felvirágozhassék, a mire valóban nagy szükség van.

A mihálcalvi vasszerkeztü hídát négy napi beható szemle és tárgyalás után átvette a bizottság, melyben a kereskedelmi miniszteriumot Szántó Albert főmérnök, az építö államvasut igazgatóságát Novák Bertalan és Herczegh Miklós főmérnökök, az építés vezetöségét Haas Ferencz és Lám Adolf mérnökök, vármegyénket pedig Török Bertalan főjegyzö és Náadori Vilmos kir. építészeti hivatali főnök képviselték. A 161 méter hosszú, három ívetbe osztott vashid az államvasutak gépgyárában készült s az ugyanolyan szerkeztü vasuti hiddal együtt közös alaplazon állván, imponans látványt nyujt. A forgalomnak valószínűleg május 6—8 napjain lesz átadva a Maros és Küküllö völgyi lakosok nagy könnyeségére.

Az adózö közönség figyelmebe. Az 1892-ik évre pótlólag felvett III. oszt. ker. adót fizetök, előirányzött adójuknak végmegállapítására az adókivetö bizottság tárgyalási határnapul, folyó évi május hó 12 ik napját tűzte ki. Felhívtnak érdekeltek, a tárgyalás napjain megjelenésre.

A kik egyéves önkéntesek akarnak lenni és a megkivátnató minösítéssel nem bírnak, ajánljuk e számba látható hirdetést.

Csarnok.

„Hogyan tiszteljem meg?...”

A taneloadási órák közt 10—10 perencyi szünet van s ilyenkor a tanárok egy, az ö gyülekezésükre rendelt szobába mennek beszélgetni, szivarozni. Itt szoktak általában gyüleezni s itt tartják hivatalos óráikat az igazgatö és pénztáros-tanárok. Ezt a szobát néhol „gyűlés-terem”-nek, néhol „találköző terem”-nek, másutt s legheylesebben „hivatalos tanári-” vagy egyszerűen „tanári szobá”-nak szokták nevezni. Néha engem is elvitt oda a véletlen. Így egyszer ép ennek az aajtaja felé tartok, a mint valaki hirtelen, de gyöngöden megrántja hátulról a kabátomat. Megforduok s egy öreg anyóka áll előttem. — Megkövetem... bocsánat... ezer bocsánat nagyságos tanár ur... megkövetem — kezdi hebegni s könybe lábát mindkét szemé.

— Ne sirjon, nó! — mondok. — Ne féljen tölem;

nem vagyok én sem nagyságos, sem tanár. Hát mi baja néni?

— Jaj! instálom; nagy sor az, a mi reám járt. Mert hát... s ujblö neki kezdett sirni.

Megszántam az öreget s kíváncsivá is lettem, hogy ugyan hát mi kell neki. Behívtam a tanári terem előszobájába (mert már egy csoport gyermek kezdett a folyósou körénk gyülekezni) s megkérdeztem, hogy mi jártaban van.

— Hát biz én a főfötanár urat keresem; vele van egy kis dögöm.

— Még nincs fenn; de ha vár egy negyedórát megtalálhalja. Ujjon le e löcára s addig elmesélheti, hogy mi a baja.

— Szen bár mese volna! Nem mese az!

— Hiszem, hiszem. Csak mondja öreg!

— Hát, hogy is kezdjem?... Tetszik tudni én vagyok az özvegy Cséryné, annak a derék, ügyes fiúnak, a Cséry Jöskának az anyja... Tetszik azt ismerni?...

— Igen, ismerem. Ügyes fiu.

— No ugy-e? Gyönyörű egy fiu nincs párja a megyében. Szakasztott az apja: azokkal a tüzes nagy szemekkel, azzal az aranyos szájjával, barna göndör hajával. Hát nem azért, hogy az én fiam; de én annál szebb teremtést nem láttam még a fehérnépek közt sem...

— Jó, jó. Elhiszem.

— Ugy-e? Azt mindenki elhiheti, a kinek szemé van. Aztán esze is van; még tán — uram bocsá! — a tiszteletes urunknak sem több. Aztán jól is viseli magát: ugy szeret engem, mint egy falatt venyeret, nagy fiu már, de egy rossz szöt ki nem ejtne kelem szemben és szöt fogad mindig. Aztán a templomba is eljár, soha nem káromkodik, nem iszik, nem korhelykedik s a tanulásban is mindig előjár.

— Tudom: jeles fiu.

— Hogy tetszet mondani? ... Igen „jeles”, Mindig azt irták a tudös iratába. De mindenböl; igen mindenböl. A tavaly még jutalmat is adtak neki, egy szép nagy könyvet. Öt van a megdobogult uram asztalán a biblia mellett... szóval: nagyon jó fiu az a Jöska.

— Nos? és...?

— És... hiszen ép ez az én bajom... és... most ki akarják csapni az oskolából... S megint törölgetni kezdte szemét az öreg.

— De hát miért?

— Én bizony nem tudom. Ö irta, hogy jöjjenk be és beszéljek a legföbbs föfötanárral, hátha még változtatni lehetne a dolgon. Azért jöttem be, hogy beszéljek azzal a legföbbs föfötanárral kérem alázattal, — hogy ne feledjem, — hogyan tiszteljem meg azt az urat? Arröl nem irt az én fiam. Kezet csököljak-e neki? Nagyon öreg vagyok, aztán régen te jómóddal éltem; nehezen görnyed a hátam. De ha tán jobb volna, azt is megteszem. De hát hogy is ne? Az én drágalatos Jöskámért, az én szemem fényéért! akár le is térdepelek... Hát, instálom, hogy lesz jobb? hogy tegyek? hogy szólítsam? hogy tiszteljem meg a legeslegföb tanár urat?

— Hát bizony, néni! Se ne térdeljen, se ne görnyedjen, még kezet se csököljön! Csak köszöntsé tiszteséggel! Elég az. S ha aztán tud és akar tenni valamit a maga fia érdekében, hát ugy is megteszi. De mondja csak arról nem ir a fiu, hogy miért akarják kicsapni?

— De hogy nem! — köszönöm kegyes kérdését — léve az minden töviröl-szálára. A levelet biz otthon feledtem; de elolvastam én négyszer is. Nem értem, de tudom. Hát biz' öt egyszer kirendelték (nem tudom micsoda) kapuhoz örizni, hogy ne menjen ott ki senki.

— Vigilálni.

— Az, az. Épenest ugy írja ö is. Egyszer csak hozzájöttek valami barátai, hogy engedje ki öket az orvoshoz, mert nagyon betegek. Az igaz, tudta az én fiam, hogy nem szabad senkit kieresztetni; de ilyes esetben csak nem volt köbböl a szíve, hogy meg ne szegje a tilalmat! Hát ott haljanak meg a szemé előtt?... Kiengette. De ebböl lett aztán a baj; mert hát azok a fiuk csak ugy tették magukat s nem az orvoshoz meg a patikába mentek, hanem valami olyan helyre, a hova nem szabad... Ezért akarják kicsapni az én fiamat. Mert megtudták, instálom. Van egy alávaló irigyé az én Jöskámnak, mindig áskálódik ellene, az sugta be. Sári Eleknek hívják az ördögadtát! Mindig keni feni magát, de mégsem lesz soha olyan szép, mint az én fiam, mindig tanul s mégsem fog sohasem annyit tudni, mint Jöska. Azért instálom, nagyon irigykedik is reá; egy kanál vízbe bele fojtaná, ha lehetne. Jár ebbe az iskolába egy más fiu a mi falunkból, az mondotta ezt nekem. Igaz az kérem, a fiam is ugy írja. Tetszik ismerni azt a gonosz esontot.

— Ismerem. Az is jól tanul.

— Hej! rossz gyerek az mégis. Hallottam, hogy a saját familiáját meglöpta, a tulajdon édes apját megcsalta. Sokan beszélük azt, hát igaz. Nem hiszem, hogy a tanítöi is ne tudják. Hanem hát elnézik, mert persze jó szölgálatokat tesz, kémkedik mások után. Az ilyet nem csapják ki bezzeg. A gonosz mindig boldogul, szegény jó édes apám megmondta volt azt nekem. Ugy is van. Az én ár-

tatlan jószívü mondom.

— Csit

is fennhangon

Zavarba

jától s remeg

— Már

el mondhatot

Lesütöt

— Ezt

Darab

Egyszer

— Mos

s önkénytelen

Az öreg

gotta ruhája

arcát törölve

Alig vá

az ajtó s bele

cylinderral és

Meghaj

lyebben. Az

köszöntést s

az előszobán.

az ajtót.

Intettet

tova léptekke

— Sza

Az én

hozzám.

— Hog

— Tek

Belülröl

ismétlés:

— Sza

Cséryné

Nem h

Egyszer

nyitotta ki:

— Vég

Elpirult

Az ped

tartott. Mikor

kívül sápadt

a köny. Valar

— Nem

Ki akar

igazgató ur

gomat.

Másnap

zetből, mert

ben s mulato

Mikor e

hogy a legdes

tották annak

lötte magát.

Azótól

keté rongyokt

vsalmit a föld

bereket s kika

— Adjá

adjátok!...

Es sir

Megvan

U. I. S

kérte t. Szerke

kiadhatja bees

Igaz, do

gem iránt. Ha

szom (ez az e

is álmodam.

ott az igazság

lakoma volt n

egyöt s örömm

az ö hivi.

Ép erre

a földön le

az istennö

Köz

Jó híre

jölötnék örvend

gyasztó sem b

mely más gyá

tartósabb volt

Ma? Ma

hogy e nevet

Valóban

lomban. Az a

rosában s ors

selmecbányai

talán jószívű, ügyes fiamat pedig kicsapják? . . . Meg is mondom.

— Csit! csit! csendesítém a most egyszerre nagyon is fennhangon beszélni kezdő öreget.

Zavarba jött, ő maga is megijedt az ő nagy hangjától s remegve mondá:

— Már . . . bocsánat . . . hát nincs igazam? Nem el mondhatom-e? Hát nem igaz?

Lesütöttem a fejemet s csak azt mondtam, hogy: — Ezt ne mondja el.

Darab ideig hallgattunk. Egyszerre csak nehézkes léptek zaját hallám.

— Most jó az igazgató tanár ur! sugtam oda neki s önkénytelen féltőbb állottam tőle.

Az öreg összeresztett, fölállott a padról, megigazgotta ruhája fodrait, azután keszkenyőjét, maj szemeit s arcát törölve meg, előrabújt ősz fűrtzeit hátrátolta.

Alig vándorolt zsebébe a nagy kék keszkenő, nyílt az ajtó s belépett egy magas, vézna, szőke ur, kezében cylinderral és aranyos gombu séta pálcával.

Meghajtottam magam, a jó öreg asszony még mélyebben. Az igazgató ur alig bicentve fejével viszonzá a köszöntést s büszke léptekkel folytatá az utját keresztül az előszobán. A belső szobába érve becsapta maga után az ajtót.

Intettem Csérynének, hogy menjen be. Elindult tetsérelve léptekkel. Az ajtón halkán kocogott.

— Szabad! — hallzott belülről.

Az én asszonyom megint összeresztett. Oda szaladt hozzám.

— Hogy is tiszteljem meg? . . .

— Tekintetes igazgató ur! . . .

Belülről — meglehetősen érdesen — hallzott az ismétlés:

— Szabad nő! Cséryné bement.

Nem hallgatóztam; nem tudom: mi történt benn. Egyszer csak megnyílt a belső ajtó, az igazgató ur nyitotta ki:

— Végeztünk, — mondá fagyosan.

Elpirultam. Így kiutasítani egy öreg asszonyt! . . .

Az pedig kijött, vagyis inkább távolgott s kifelé tartott. Mikor mellettem ment el, arcába néztem; rendkívül sápadt és dult volt. Szemeiből miat egy ár úgy folyt a könny. Valamit motyogott magában:

— Nem tiszteltem meg eléggé! . . . jaj, nekem, jaj! . . .

Ki akartam kísérni s egy kissé vigasztalni; de az igazgató ur nevemet hallatá. Bementem s végeztem dolgomat.

Másnap három fiatal embert távolítottak el az intézetből, mert már másodikban vettek részt éjjeli kiszökésben s mulatozásban. Köztük volt Cséry Jóska.

Mikor ennek híret vettem, ugyan akkor hallottam, hogy a legderekabb íja az intézetnek (a növendékek tartották annak s ez a legigazabb elismerés), szobájában főbe lőtte magát. És szörnyet halt . . . Cséry Jóska.

Azótától gyakran látni itt-ott az utcákon egy fekete rongyokba burkolt vén asszonyt, mintha keresne valamit a földön. Ha szóba állnak vele, megnézi az emberek s kikacagja, vagy sirva térdepelve kéri tőlük:

— Adjátok az igazat! . . . Nem! . . . Fiamat! . . . adjátok! . . . De . . . hogy is tiszteljem meg? . . .

És sir és kacag. Megvan örülve szegény — Cséryné.

U. I. Szomorú historia biz ez! De ha oly sürgősen kérte t. Szerkesztő ur, hát hirtelenében ezt irtam le. Talán kiadhatja becses lapjában.

Igaz, doctor ur! Kegyed érdeklődik az én egészségem iránt. Hát köszönöm. Most jól vagyok. Nagykot alszom (ez az egészségi állapotom fokmérője) és szépeket is álmodam. A minap pl. az égből jártam álomban; ott az igazságosság istenasszony tartotta névnapját. Nagy lakoma volt nála! a sok fosztok közt ő is megreszközött egyet s örömmel mondá, hogy: „Az égből lakók mind az ő hívei.”

Ép erre ébredtem fel s eszembe jutott, hogy hát a földön lakók közül hányan követik ezt az istennőt híven? . . .

B. Józsa.

Közgazdaság.

A selmeci pipa.

Jó hire nagy és megérdemelt vala egykor; gyártói jólétnek örvendtek, gyárat, házakat építhettek. A fogyasztó sem bánta meg, ha a „selmeci” t. előbe tette bármely más gyártmánynak: mert a valódi selmeci tiszerte tartósabb volt a más fajtájúnál.

Ma? Ma is megvan a hire, fennáll a neve; csak-hogy e nevet más bitorolja.

Valóban selmeci pipa ma már nincs a nagy forgalomban. Az a gyártmány, melyet e néven hazánk fővárosában s ország-szerte a kereskedésekben árulnak, nem selmeci iparos gyártmánya.

Ha nem az anyag minőségétől és feldolgozása módjától függene a gyártmány jósága, ugy nem lehetne kifogásunk a pipagyártás iparának ismert terjedtsége ellen; de minthogy a „selmeci” szó reá sütése a leopoldfeldi, vagy akár belujai agyagra, s a selmeci pipa régi formájának kigyúrása még nem teszi a készítményt „selmeci”-vé, alapos okunk van több gyárosnak azt az eljárást kifogásolnunk, mely csak a külsőségben utánozta az eredetit, de belső jóságát nem adja meg készítményének.

Csak nem régebben kezdett meg egy francia város oly mozgalmat, melynek a célja: a neve bitorlásának meggátolása s eredeti gyártmánya; a nagyhirű „cognac” jó hírének visszaszerzése. E kezdeményező lépésekor nem kevesebbet, mint 10,000 frtot szavazott meg Cognac város közönsége a fenti célra. S teszi ezt a kates kimenetlő törvényes lépést oly ipari cikk védelmére, a melynek jóságához a kellekek ép ugy előállíthatók a legtöbb szesztermő vidéken, mint magában a cognac ösfészékben; s teszi ezt akkor, a mikor a „cognac” bejárta az ő és új világot, hódítva bódítva mindenütt, a hol megjelent s ugy a méltóságok és milliók urai, mint a röghöz kötött szegény nép is ismeri már nevét, hatását, szeszét.

Cognac városának öt világrészszel gyűlik meg a baja; hogyan intézi el velök dolgát, nem tudjuk; de hogy áldozatot is kész hozni jó híreért, városra, ipara „nevéért”, ezért elismerést érdemel.

A selmeciéknek nem az öt világrészszel kell szembe szállani, s nem kell áldozatot hozni egyik spacialis iparuk visszahódítására, csak hatóságai beavatkozást és a hazai ipar érdekeit mindig jó akarattal szolgáló sajtó támogatását kell kikérniök; ezzel sokat nyernének.

De kik ezek az érdekeltek? Természetesen első sorban a selmeci iparosok utódai, a most csak kicsiben gyártó pipakészítők.

Csak-hogy a régi pipagyárosok utódai nem élelemesek, sőt rövidlátók, mely gyöngeségüket az a körülmény is bizonyítja, hogy nem vették észre, azt a lázas tevékenységet, a melyet idegen vállalkozók az ő megrontásokra kifejtek, azt a rendszeres hadjáratot, melyet nagyszavu reklamok és bőbeszédű ügynökök ellenök évtizedek óta folytatnak, s melyben nem egy selmeci iparos lett már régi megrendelői előtt holtta nyilvánítva.

Már-már adoma gyűjteményt lehetne azokól a furcsaságokból összeállítani, a mik a selmeci pipákkal és selmeci készítőikkel egyes kiállítások alkalmával történtek, vagy pedig, midőn régi megrendelőik előtt ajánlatukkal magukról életjelt adtak. Még őket vádolták nem egy ízben szélhámosossággal s nem a névbitorlókat.

Igy történhetett meg Seelmeciában, hol azonban most mozgalmak indul, melynek élére Vörös Ferencz lapszerkesztő állott ki az „igazi selmeci pipa” érdekében díjtalanul jár el a fogyasztó és gyártó között. Ajánljuk e körülményt azoknak, kik a jó pipát még megtudják becsülni ebben a korszakban is, melyben annyi szilvamos, néha kocós, dohány töreke szivat fogyaszt a közönség.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Mennyasszonyi selyem ruhákra való selymeket fekete, fehér és créme színekben, simát és damasztot méterenként 45 krtól 16 frt 65 krig (mintegy 300 különböző fajtában) szállít egyes öltönyökre, vagy egész végekben is postabér-és vámmentesen HENNEBERG G. (cs. kir. udvariszállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba intézett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (9)

524. szám

II.—1892.

Árlejtési hirdetmény.

Alsófehérvármegye tekintetes közigazgatási bizottsága folyó évi április 13-án tartott ülésében 309. sz. a. hozott határozatával a következő építkezéseket u. m.:

1. A nagyenyed-háportoni törvény hatósági közuton egy faáterezs építését . . . 240 frt 29 kr.
2. A nagyenyed-szászujfalusi törvény hatósági közuton két darab faáterezs építését 351 frt 54 kr
3. A czintos-ozdi törvény hatósági uton egy darab fahid építését . . . 415 frt 27 kr
4. A tövis-mihálcfalvi törvényhatósági uton nyolcz darab faáterezs építését . . . 1534 frt 42 kr
5. A koncza-preszákai uton négy darab faáterezs építését . . . 717 frt 90 kr

6. A vingárd-szászsebesi uton négy darab faáterezs építését . . . 654 frt 72 kr

7. Az abrubbánya-körözsébányai uton egy kőhid és két kőáterezs építését . . . 1281 frt 48 kr

8. Az abrubbánya verespataki uton három darab kő ellenfalú fafelszerkeztű áterezs építését . . . 1127 frt 22 kr

9. A drassó-bervei uton négy darab faáterezs építését . . . 924 frt 30 kr

Összesen 7247 frt 14 kr

költség összeggel engedélyezte.

A felsorolt munkálatok biztosítása céljából az 1892. évi május hó 9-ik napjának d. e. 10 órájára az Alsófehérvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fennebbi munkálatok elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, 5%-nyi bántópenzzel ellátott zárt ajánlataikat, melyeknek boríték címen határozottan megjelölendő, hogy az ajánlat mely munkálatra, illetve utvonatra tételik, a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. — Egy boríték alatt csak egy utvonatra, vagy az összes építkezésekre tehető ajánlat. — Táviratok vagy oly ajánlatok, melyeknek borítékán az utvonat, melyre az ajánlat tételik, megjelölve nem lesz, nem fogadtatnak el. — A szóban forgó építkezésekre vonatkozó tervek és költségvetések a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Nagyenyeden, 1892. április 25. én.

Alsófehérvármegyei
m. kir. államépítészeti hivatal.

Szám 1586—1892.

közig.

Hirdetmény.

Alólirt városi hatóság a képviselői közgyűlésnek 1892. évi április 26-án tartott gyűlésében 24. jegyzőkönyvi szám alatt hozott határozatában nyert utasítás folytán, ezennel közhír teszi, hogy a város tulajdonát képező: **herzsai tanya**, a hozzá tartozó 31 hold kaszáló és 88-8 hold szántó földdel együtt, 1893. évi március 1-től 9 egymás után következő évre, (az ugar már a folyó évben használható) egy évi 1300 frt kikialtási ár mellett, **1892. évi május 11-én d. e. 10 órakor** a városi tanács-irodában megtartandó nyilvános szóbeli és zárt írásbeli ajánlatok elfogadásával összekötött árverésen bérbe fog adatni. — Árverezni kívánók kötelesek a kikialtási ár 10%-át bántópenzzel letenni megtekinthetők.

Az árverezési feltételek a tanács irodában megtekinthetők.

A városi tanácsból.

Nagyenyed, 1892. évi április hó 30-án.

Kovács Gyula,
polgármester.

Katonai előkészítő tanfolyamot

nyitok Kolozsvárott, f. évi május hó 11-én, oly fiatal emberek számára, a kik

egy éves önkéntesek

akarnak lenni és amegkivánt minősítéssel nem birnak.

Az intézetben szakavatott tanárok fognak tanítani **Pausinger Sándor** urnak a polg. isk. igazgatójának vezetése alatt.

Vidékiek teljes ellátást is kaphatnak az internatusban.

Bővebb értesítéssel szivesen szolgálók

Kolozsvár 1892. április 24.

KRISTÓF JÁNOS,

tanár a kereskedelmi akademián és tanker.
kir. főigazgatóság tollnoka.

MEGJELENT
uj könyvek
kaphatók
Wokál János
könyvkereskedésben N.-Enyeden.

Athenæum kézi könyvtára I—XIV. kötet:

- I. KARDOS ALBERT.
A magyar szépirodalom története,
Vászonba kötve, ára 1 frt 20 kr.
- II. WILKENS A. S. Római régiségek, ára 60 kr.
- III. CREIGHTON. A római nép története, ára 60 kr.
- IV. C. A. FYFFE. A görög nép története, ára 60 kr.
- V. MENÁRD EDE.
Az ókori művészet története, ára 90 kr.
- VI. JEBB R. C.
A görög irodalom története, ára 90 kr.
- VII. MAHAFFY J. P. Ó-görög élet, (Görög régiségek.)
ára 60 kr.
- VIII. J. SIME.
A német irodalom története, ára 60 kr.
- IX. J. SIME. A német nép története, ára 60 kr.
- X. J. A. SYMONDS és A. BARTOLI.
Az olasz nép és irodalom története,
ára 60 kr.

- XI. J. WELLHAUSEN.
Izrael népének története, ára 90 kr.
- XII. SEBESTYÉN GYULA. Az őskor története, ára 60 kr.
- XIII. H. F. TOZER. Ókori földrajz. Ára 60 kr.
- XIV. HIGGINSON W. F.
Az észak-amerikai Egyesült-Államok
története. Ára 1 frt.

Az Athenæum kézi Lexikona. A tudományok
enciklopédiája különös tekintettel Magyarországra. Szerkeszti Dr.
ACSÁDY IGNÁCZ. Számos térképpel és műmelléklettel
I. kötet. — 1 fele — Ára 3 frt.

Igazságügyi Törvénytár, rendeletek és döntvé-
nyekkel kiegészítve.
Szerkeszti Dr. DÁRDAY SÁNDOR. Harmadik kiadás. A négy kötet
ára kötve 15 frt.

A kereskedelmi tanácsos házájánál. Regény
írta MARLITT E. Ára 2 frt 40 kr.

HERCZEG FERENCZ. Mutamur husznokét elbeszélés.
Ára 2 frt.

KABOS EDE. Tantalus. Színmű négy felvonásban, ára 1 frt.

Elbukottak, hat novella. Írta Szomori Dezső. Ára 2 frt.

Erzsébet királyné. Történelmi drama 5 felvonásban.
Írta BARTÓK LAJOS, ára 2 frt.

Legujabb levelező, önügyvéd, házi
titkár. Írta KASSAI ADOLF, második kiadás. Ára 80 kr.

Az amerikai szőlők a phylloxera el-
leni védekezésénél. Írta dr. ROBOZ ZOLTÁN számos
a szöveg közé nyomott ábrával,
Ára 2 frt.

Kalotaszeg magyar népe, néprajzi tanulmány.
Írta dr. JANKÓ J.
Ára 2 frt.

Porzó: Por és Hamu. Barátim s jóembereim em-
lékezete, írta AGAI ADOLF
Ára 2 frt 40 kr.

A Niebelung-Ének. Fordította SZÁSZ KÁROLY,
második kiadás, ára 2 frt 40 kr.

A ZACHERLIN 3-10
vevésénél nagy figyelemmel kell lenni

Vevő: . . . nekem nem kell kibontott féreg por, mert én Zacherlint kértem! . . . Joggal dicsérik e különleges és kitűnő minden féreg-elleni szert, azért csak lepeccséltem és az üvegbe nyomott „Zacherl“ névvel valót veszek. — Valódi kapható:

Nagyenyeden: Winkler János urnál.	Gy.-Fehérvárt: Misselbacher J.B. urnál	Balászfalván: Heiskovits Lipót urnál
„ Cirner J. József „	„ Jakabfi Albert „	„ Sinberger Salamon „
„ Bisztritsány L. „	„ Mihellyes Zsigm. „	„ Schissel Károly „
	„ Frölich Gyula „	
	„ Nagy József „	

Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat

Budapesten.
Gyártelep:
Külső váci ut 7. sz.

Ajánl
hazai gyártmányu

gőzcséplő készleteket
valamint mindennemű
gazdasági gépeket
és talajmivelő-eszközöket, különösen úgy könnyű, mint kötött talajhoz alkalmas legujabb rendszerű
sorvetőgépeket

8-10

Arjegyzékek kívánatra készséggel küldetnek.

Melyik lapra fizessünk elő?
Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az 18-52

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesülések gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatosasága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tette népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „EGYETÉRTÉS“ olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legreálisabb, tárgyilagos hírt tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bármely párthoz tartozók is a képviselő beszéde az „Egyetértés“-ben a legterjedelmesebben közöltek. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két honlapok helyét ellenező irodalmi célt szolgál, mert napokint megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legujabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróiktól, divat tudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés“-nek e rovátával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólérsültség tekintetében utólrhetetlenek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“-nek, hogy az események ösmertése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekineteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerzett meg a közönséget, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés“ gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdalközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“, kereskedelmi s tözsdei tudósításainak bővítésével a többi lapok már fel sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés“-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van s e miatt az „Egyetértés“ ma már nélkülözhetlené vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezér lapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés“ a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendszeres rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bő tudósításokon kívül vigre csak az „Egyetértés“, 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság melyek mindegyike egy-egy szakapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re,
melynek előfizetési ára: egy órá 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés“ felelős szerkesztője és kiadó-
tulajdonosa: **CSÁVOLSZKY LAJOS.**

Az „Egyetértés“ kiadóhivatala:
Dalszínház-utca I. szám.
(Az operaházzal szemben.)

Szerk
N
A KIA
lap sz
közle
K
Wokál
az elő
bérme
Ké/irato

A k
A meg
üresedésbe
töltés alatt
jegyző nem
ségi közigaz
és törvényh
zege, melyr
a legfontosa
lehetne meg
feladatainak
nyek és re
miből mind
les körü fel
tételek mel
lasztható, az
Mit ke
pőnek beiga
annak megf
mely alatt a
megtanulni s
lalkoznak re
— többnyir
az általános
kivételt talá
het mondan
nagy számm
pályára —
a pályázók
zetség foká
Pedig
népének biz
kasságának
anyagilag is
séges kis va

Nem itt
Szegény
Nem itt
Felejthe
S mégis
Szent fő
Ifju küz
Szereleke

Itt, itt tá
Nagy Be
Magszto
S ha kel
Kikelt sz
Megrázko
S én ajr
Szent ha

Oh, e die
A hullám
Parányi s
Megörzi
Mert bár
Mit a vil
Van oltán
Lelkében

És vesse
Hová caa
A vágy,
Ez édes